

Ο σπόρος του αυτοκράτορα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας αυτοκράτορας, μεγάλος πια σε ηλικία, και πήρε την απόφαση να παραιτηθεί. Σκεφτόταν λοιπόν για πολύ καιρό ποιος ήταν ο κατάλληλος για να τον διαδεχτεί. Αφού συλλογίστηκε αρκετά βρήκε ένα κόλπο να εφαρμόσει.

Έστειλε έναν ντελάλη στην πλατεία της πόλης που φώναζε «Ακούσατε....ακούσατε!!!! Ο πολυχρονεμένος μας αυτοκράτορας καλεί όσους ενδιαφέρονται, να τον διαδεχτούν». Πέρασαν κάποιες ώρες και έξι ενδιαφερόμενοι –νέοι και νέες του βασιλείου – , ανάμεσά τους και ο γιος του πολυχρονεμένου, εμφανίστηκαν μπροστά στον αυτοκράτορα. Αφού τους εξήγησε τι ήθελε ο αυτοκράτορας, έδωσε στον καθένα τους έναν σπόρο, και τους παρότρυνε να τον φυτέψουν και να τον φροντίζουν για ένα χρόνο.

Όλοι πήραν τον σπόρο και έτρεξαν χαρούμενα και με ανυπομονησία στο σπίτι τους. Είπαν τα νέα στους δικούς τους, οι οποίοι χάρηκαν πολύ. Αφού πήρε ο καθένας τους μια γλάστρα, σκάλισε καλά το χώμα φύτεψε τον σπόρο και ύστερα τον πότισε.

Πέρασε ένας μήνας και παρά την περιποίηση κανένας σπόρος δεν φύτρωσε. Πέρασαν τέσσερις μήνες και σε πέντε από τις έξι γλάστρες εμφανίστηκε δειλά ένα φυτό. Μετά από οχτώ μήνες όλα τα φυτά μεγάλωσαν και έβγαλαν λουλουδάκια, εκτός από μια. Μετά από ένα χρόνο ακριβώς οι νέοι και οι νέες πήραν τις γλάστρες τους και πήγαν στον αυτοκράτορα. Επικρατούσε ένα κλίμα χαράς και ευφορίας. Όλοι ήταν ενθουσιασμένοι και αισιόδοξοι εκτός από τον νέο, που δεν κατάφερε να καλλιεργήσει το σπόρο του.

Εμφανίστηκε λοιπόν ο αυτοκράτορας και ενώ όλοι κορόιδευαν και περιγελούσαν τον νέο με την άδεια γλάστρα, ο αυτοκράτορας τον διάλεξε να τον διαδεχτεί στο θρόνο του!!! Όλοι έμεινα έκπληκτοι και απογοητευμένοι, και λίγο θυμωμένοι. Τότε ο αυτοκράτορας τους εξήγησε πως ο σπόρος που τους είχε δώσει ήταν βρασμένος και κανονικά δεν έπρεπε να φυτρώσει κάτι. Έτσι κατάλαβε ποιοι

τον κορόιδεψαν, και ποιος ήταν έντιμος και ειλικρινής για να τον διαδεχθεί στο θρόνο του.